

[Marie Antoinette von Lowzow.]

melserne i § 919 næppe mere var tidssvarende, men man bibeholdt paragraffen uændret under den forudsætning, at der blev nedsat et udvalg til undersøgelse af spørgsmålet og dets virkninger, således at en eventuel ændring i tjenestemandsløven kunne finde sted på førstkommande normeringslov.

Jeg synes, at der her foreligger en særbehandling af en bestemt gruppe borgere, der må forekomme uretfærdig, og som bør ophæves så omgående som muligt, når det erkendes, at behandlingen ikke mere er tidssvarende. Jeg henstiller derfor til den højtærede finansminister at søge veje for at få særbestemmelserne ophævet.

Der er en anden sag, jeg gerne vil hendele det høje tings opmærksomhed på. Vi står i dag her i landet i en periode, hvor vort forsvar er under opbygning, og hvor vi alle må være med til at bringe ofre for at gennemføre denne for landet så vigtige opbygning. Der er en ting, der kan hemme eller hindre alle vore anstrengelser eller gøre dem virkningsløse. Det er femtekolonnevirksomheden. Selv et nok så velopbygget forsvar, det være sig det militære eller civilforsvaret, vil bryde sammen i krisens øjeblik, hvis der på nøgleposter sidder personer, der i givet fald optræder som femtekolonnefolk.

Det er derfor af vital betydning, at poster, der, hvadenten de er overordnede eller ganske underordnede, dog kan betragtes som nøgleposter, ikke besættes med personer, som man kan befrygte i en kritisk situation vil kunne optræde som femtekolonnefolk, hvadenten det så drejer sig om at give oplysninger videre, som de har kendskab til eller har fået farten af gennem papirer, de skal arkivere, eller som de har spurgt sig til gennem arbejdsfæller, eller det drejer sig om at give meldinger videre i forvansket form eller holde dem tilbage, eller det drejer sig om at give signalet til visse foranstaltninger, trykke på knappen, som man siger, på det forkerte tidspunkt, eller det drejer sig om andre af de utallige femtekolonneforbrydelser, der kan begås. Det må som sagt være af overvældende betydning for vort beredskab og vor modstandskraft at undgå sådanne personer i nøgleposter, hvadenten de kan befrygtes at handle unationalt af misforstået idealisme eller af ideologiske grunde eller for vindings skyld.

Den højtærede justitsminister har her i tinget fremsat forslag til en lov, der almindeligvis betegnes som femtekolonne-loven, men den kan kun i ringe grad sikre mod de farer, jeg her har påpeget. Det er en straffelov, der

retfærdigvis medfører straffe, og alvorlige straffe, for den femtekolonneforbrydelse, der er begået, eller som er planlagt, men den kan ikke skabe sikkerhed overfor de femtekolonnefolk, der kun er potentielle. De er ikke hjemfaldet til straf, thi de har ikke foretaget sig noget, der er strafbart. De er kun på grund af deres indstilling eller omgang dødsensfarlige og derfor uegnede på visse pladser, særlig i offentlighedens tjeneste.

Med den højtærede formands tilladelse skal jeg citere nogle få udtalelser af premierminister Attlee i det engelske parlament, hvor han gjorde rede for sikkerhedsforanstaltninger, som regeringen ville tage netop overfor de farer, jeg her har omtalt. Han sagde bl. a.:

„Der er visse pligter med hensyn til hemmeligholdelse, der gør, at staten ikke er berettiget til i forbindelse med disse at beskæftige folk, hvis pålidelighed kan drages i tvivl.“

Og han sagde videre om de regler, regeringen ville gå frem efter:

„Disse regler gælder udelukkende af sikkerhedsgrunde. Staten beskæftiger sig ikke med sine tjeneres politiske synspunkter, og såvidt muligt vil tilsvarende arbejde blive anvist de pågældende“

— han talte her om dem, der blev fjernet fra nøgleposter —

„udenfor områder, der angår statens sikkerhed.“

Vi ser således, at man bl. a. i England har truffet sikkerhedsforanstaltninger, og vi kan i disse dage læse i pressen om, at man også i Sverige påtænker en eller anden form for sikkerhedslov for at sikre staten mod femtekolonnevirksomheden, idet vi samtidig læser i pressen om et uhyggeligt eksempel på, at denne virksomhed har udfoldet sig, idet en marineingeniør har foretaget en sådan spionvirksomhed, at det antagelig vil koste Sverige millioner af kroner at ombygge røbede forsvarsanlæg.

Også for os må det synes nødvendigt, at spørgsmålet om en form for sikkerhedslov eller fastlæggelse af visse bestemmelser tages op, således at der bliver faste regler for administrationen at gå frem efter, og jeg tillader mig at rejse spørgsmålet om muligheden herfor overfor den højtærede statsminister.

Harald Nielsen: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde i sin finanslovtale nogle bemærkninger om, at det var hans indtryk, at regeringen og dens partier agtede at indtage en passiv holdning i inde-